

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

20. Сурніна К. С. Удосконалення обліку дебіторської і кредиторської заборгованості промислових підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.06.04 / наук. кер. О.С. Бородкін. Луганськ, 2002. 19 с.
21. Федорченко О. Є. Облік і аналіз розрахунків з дебіторами (на прикладі текстильних підприємств легкої промисловості): автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09: захист: 07.05.2009 / наук. кер. В.І. Єфіменко. Київ, 2009. 23 с.
22. Черненко Л. В. Управління дебіторською заборгованістю в аграрних підприємствах: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04: захист: 26.02.2008 / наук. кер. А.Г. Борщ. К., 2008. 29 с.
23. Банківська енциклопедія / за ред. А. М. Мороза, допов. і переробл. К.: Ельтон, 2013. 328 с.
24. Скоробогатова В.В. Історичний аспект формування сутності поняття “активи” // Вісник ЖДТУ. 2011. № 4 (58). С.139-141.

КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАПАСІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Разінін Я.О., студ. СВО «Бакалавр», ф-ту ЕБІК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Запаси є найбільш важливою і значною частиною активів підприємства. Вони займають особливе місце у складі його майна, а також у виробничій сфері та у торгівлі і відносяться до оборотних активів.

В бухгалтерському обліку під запасами розуміють активи, які використовуються для подальшого продажу, споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством [1]. Це придбані або самостійно виготовлені вироби, які підлягають подальшій переробці на підприємстві. У процесі виробництва виробничі запаси використовуються неоднаково. Деякі з них повністю споживаються у технологічному процесі (сировина і матеріали), інші – змінюють тільки свою форму і розмір (мастильні матеріали, фарби), треті – входять до складу виробу без будь-яких змін (запасні частини), четверті - лише сприяють виготовленню виробів, але не включаються до їх маси або хімічного складу (МШП).

Дослідженням сутності та класифікації виробничих запасів займалися такі вчені, як Ф.Ф. Бутинець, І.А. Бланк, П.С. Безруких, В.М. Бойко, А.Б. Борисов, В.П. Завгородній, М.С. Пушкар, В.Г. Швець, В. Сонько, В.В. Ковальов, А.А. Оглобін, Р.В. Кружкова, В.А. Даснічева, Р.Б. Чейз, Н.Дж. Еквілайн, Р.Ф. Якобс та інші.

У бухгалтерському словнику даються такі визначення виробничих запасів:

- а) це сукупність всіх матеріалів, які має підприємство;
- б) це придбані або самостійно виготовлені вироби, які підлягають подальшій переробці на підприємстві;
- в) це частина оборотних засобів на підприємстві, ще не залучених до процесу виробництва і таких, що не надійшли на робочі місця;

г) це матеріальні елементи виробництва, які одноразово та повністю переносять свою вартість на новостворений продукт [2].

Запаси з точки зору фінансів підприємства – це активи, які перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу отриманого продукту виробництва; утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності; утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт чи надання послуг[2].

Методологічні засади обліку запасів та відображення їх у фінансовій звітності регулюються П(С)БО 9 «Запаси».

Відповідно до П(С)БО 9 запаси – активи, які [1]:

- утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності;

- перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва;

- утримуються для споживання при виробництві продукції, виконання робіт і наданні послуг, а також при керуванні підприємством.

За П(С)БО 9 запаси визнаються активами, якщо [1]:

- 1) існує імовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням;

- 2) та їх вартість може бути достовірно визначена.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група (вид).

Придбані (отримані) або вироблені запаси зараховуються на баланс підприємства за первісною вартістю.

У процесі використання матеріальні ресурси переходять з одного стану в інший, це знаходить своє відображення в класифікації запасів. З метою обліку за формою №1 «Баланс» запаси класифікуються на наступні групи [3]: виробничі запаси; незавершене виробництво(відносяться витрати на незавершене виробництво і незавершені роботи (послуги), а також вартість напівфабрикатів власного виробництва і валова заборгованість замовників за будівельними контрактами); готова продукція (запаси виробів на складі, обробка яких закінчена та які пройшли випробування, приймання, укомплектовані згідно з умовами договорів із замовниками і відповідають технічним умовам і стандартам); товари (вартість залишків товарів, які придбані підприємствами для подальшого продажу без суми торгових націнок).

До виробничих запасів відносять предмети праці, призначені для використання у виробництві продукції (виконані робіт, наданні послуг) та господарських потреб, придбанні для подальшого продажу або використовуються для обслуговування виробництва (виконання робіт, надання послуг), а також для потреб управління. Класифікація виробничих запасів необхідна для раціональної організації складського господарства, ведення аналітичного обліку, а також для нормування, планування, обліку, аналізу, управління запасами та інших потреб підприємства. На нашу думку детальніше необхідно розглянути найбільш типову класифікацію виробничих запасів, яка

пропонується переважною більшістю економістів. За даною класифікацію виділяють наступні групи виробничих запасів [2, 3, 7]:

- сировина – природні, антропогенні або техногенні речовини та матеріали, які використовуються для виробництва продукції;
- матеріали – придбані на стороні оборотні ресурси, призначені для використання у власному виробництві як необхідний компонент майбутнього продукту цього виробництва або для обслуговування технологічного процесу й управління; матеріали за способом включення до собівартості продукції (робіт, послуг) умовно поділяються на основні та допоміжні (основні матеріали – це матеріали, які становлять основу продукту виробництва; допоміжні матеріали – матеріали, які використовуються для обслуговування процесу виробництва й управління, до групи допоміжних матеріалів, у зв'язку з особливостями їх використання, відносять паливо, тару та тарні матеріали, запасні частини);
- паливо виділяють в окрему групу запасів з огляду на його економічне значення та специфіку споживання (паливо поділяють на технологічне, моторне (пальне) та господарське (на опалення));
- тара – предмети призначені для пакування продукції;
- запасні частини – предмети праці, призначені для ремонту основних засобів та заміни зношених деталей машин;
- будівельні матеріали – матеріальні активи, призначені для використання у капітальному будівництві об'єктів, що зводяться господарським або підрядним способом;
- матеріали, передані в переробку – оборотні матеріальні активи, тимчасово передані на безоплатній основі підприємством-власником суб'єктам-переробникам для проведення їх до стану, придатного для використання підприємством-власником у запланованих цілях;
- матеріали сільськогосподарського призначення – виробничі запаси сільськогосподарського підприємства або підприємства, що займається вирощуванням сільськогосподарської продукції у межах своєї звичайної діяльності [7].

Також в економічній літературі досить часто використовується класифікація виробничих запасів за ознаками, наведеними в табл. 1.

Таблиця 1 – Класифікація виробничих запасів за різними ознаками [6]

Класифікаційні групи запасів	Вид запасів	Характеристика
За призначенням і причинами утворення	Постійні	Частина виробничих запасів, що забезпечують безперервність виробничого процесу між двома черговими поставками
	Сезонні	Запаси, що утворюються при сезонному виробництві продукції чи при сезонному транспортуванні
За місцем знаходження	Складські	Запаси, що знаходяться на складах підприємства
	У виробництві	Запаси, що знаходяться в процесі обробки
	В дорозі	Виробничі запаси, що відвантажені покупцеві, і ще ним не отримана, знаходиться в дорозі
За рівнем наявності на підприємстві	Нормативні	Запаси, що відповідають запланованим обсягам запасів, необхідним для забезпечення безперебійної роботи підприємства
	Понаднормативні	Запаси, що перевищують їх нормативну кількість
За наявністю на	Початкові	Величина запасів на початок звітного періоду

Класифікаційні групи запасів	Вид запасів	Характеристика
початок і кінець звітного періоду	Кінцеві	Запаси, що є власністю підприємства і відображаються в балансі
По відношенню до балансу	Балансові	Запаси, що є власністю підприємства і відображаються в балансі
	Позабалансові	Запаси, що не належать підприємству, і знаходяться на ньому через визначені обставини
За ступенем ліквідності	Ліквідні	Виробничі запаси, що легко перетворюються на грошові кошти у короткий термін і без значних втрат первісної вартості таких запасів.
	Неліквідні	Виробничі запаси, які неможливо легко перетворити на грошові кошти у короткий термін і без значних втрат первісної вартості таких запасів.
За походженням	Первинні	Запаси, що надійшли на підприємство ззовні, від інших підприємств і не підлягали обробці на даному підприємстві.
	Вторинні	Матеріали і вироби, що після первинного використання можуть застосовуватися вдруге у виробництві (відходи виробництва).
За обсягом	Вільні	Запаси, що знаходяться у надлишку на підприємстві.
	Обмежені	Запаси, що знаходяться в обмеженій кількості на підприємстві.

Таким чином, розглянуті підходи до класифікації запасів в економічній літературі та в нормативних актах з метою їх обліку дозволяють зробити висновок, що класифікація запасів сприяє виконанню основних завдань їх обліку та контролю основними з яких є раціональна організація обліку запасів як на складі так й в бухгалтерії підприємства; достовірне визначення первісної вартості запасів; визначення умов переоцінки та методів оцінки запасів; відображення на рахунках операцій з руху запасів, привільне визначення залишків запасів; розкриття інформації про запаси у формі 5 «Примітки до річної фінансової звітності», тощо.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.

Література:

1. Запаси: положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9, затв. наказом Міністерства фінансів України за № 246 від 20.10.1999 р. за станом на 16.09.19. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>. (дата звернення: 28.03.2020)
2. Бухгалтерський словник / Ф. Ф. Бутинець, Н.Г. Виговська, С.В. Івахненко та ін.; за ред. Ф. Ф. Бутинця. Житомир: ПП «Рута», 200. 220 с.
3. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності, затв. наказом Міністерства фінансів України за № 1192 від 28.03.2013р. за станом на 30.12.2013. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/ru/v0433201-13#n19> (дата звернення: 30.03.2020)
4. Бухгалтерський фінансовий облік: підручник для студентів спец. «Облік і аудит» вищих навчальних; під заг. ред. Ф. Ф. Бутинця. 8-ме вид., доп. і перероб. Житомир: ПП «Рута», 2009. 912 с.
5. Садовська І.Б. Бухгалтерський облік: навч. посібник для вищої школи. К.: Центр учбової літератури, 2013. 688 с.
6. Бухгалтерський фінансовий облік: підручник для студентів спец. «Облік і аудит» вищих навчальних закладів / Ф.Ф. Бутинець та ін.; під заг. ред. і з передм. Ф.Ф. Бутинця. 8-ме вид., доп. і перероб. Житомир: ПП «Рута», 2009. 912 с.

7. Король Г.О., Потрус Н.П., Безгодкова А.О. Тлумачний словник бухгалтерських та суміжних термінів для студентів напряму 6.030509 «Облік і аудит» та спец. 8.03050901 «Облік і аудит» (071 «Облік і оподаткування»). Дніпропетровськ: «Редакційно-видавничий відділ НМетАУ», 2016. 111с.

ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ ІНФЛЯЦІЇ В УКРАЇНІ

Чебан Д.О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Економічна політика будь-якої країни, має бути спрямована на забезпечення стабільності та добробуту життя населення. В основу політики має бути покладено контроль за рівнем інфляційних процесів. Інфляція в Україні є найактуальнішою проблемою. Вона спричиняє зростання цін, що призводить до зниження життєвого рівня населення та подальшого загострення економічних та соціальних проблем суспільства. В останні роки масштаби інфляції різко збільшилися.

Економіко-політична криза 2013-2014 років та військовий конфлікт на сході України нанесли нищівний удар по економіці України. ВВП зменшився у 2014 році на 28,1%, а в 2015 році – ще на 31,3%. За абсолютними показниками країна була відкинута на 10 років назад. Скорочення виробництва призвело до зростання безробіття. У 2015 році роботи не мали 1654 тис. осіб, або кожний десятий з економічно активного населення. Протягом 2014-2016 років інфляція зросла на 24,9%, 43,3% та 12% відповідно. Основним драйвером зростання цін у 2016 році стало підвищення комунальних тарифів. Тарифи на газ, електроенергію, гарячу воду з опаленням зросли на 42%, 60% та 88% відповідно. Разом із тим скоротилася реальна зарплата – у 2014 році на 6,5%, а в 2015 році на 20,2%. Усе це неминуче спричинило зубожіння значної частини населення. Відповідно, основні показники бідності повернулися та навіть перевищили рівень 2005 року [2]. У 2016 р. за статистичними даними відображено зниження інфляції – до 112,4%, тоді як у 2015 р. – 143,3%. У 2017 р. інфляція прискорилося до 113,7%. Протягом 2017 р. ціни в українській промисловості зросли на 26,4%. В 2016 р. наявний показник становив 20,5%. Вже у січні 2018 р. інфляція в Україні зросла до 114,1% і перевищила сферу прогнозу Національного банку України. Базова інфляція в січні 2018 р. зросла до 9,8% у річному вимірі, що обумовлено збільшенням виробничих витрат внаслідок подальшого зростання заробітної плати, послабленням гривні на протязі кількох попередніх місяців і прискоренням споживчого попиту [3].

Для того, щоб відобразити реальну інфляцію в Україні порівняємо індекси інфляції та реальної заробітної плати за 2010-2018 роки (Табл. 1).

Таблиця 1 - Динаміка зміни індексів інфляції та реальної зарплати в Україні за 2010-2018 роки (зростаючим підсумком)

Станом на 01.01	2010р.	2011р.	2012р.	2013р.	2014р.	2015р.	2016р.	2017р.	2018р.
Індекс інфляції, %	101,8	110,2	114,9	114,1	114,6	147,3	206,6	232,6	265,4
Індекс заробітної плати, %	86,7	95,9	117,7	120,9	126,4	104,7	91,0	110,6	124,2

- Наукові керівники – к.е.н., доц. Маркова Т.Д.
ст. викладач Пчелянська Г.Б.
17. КЛАСИФІКАЦІЯ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА:
ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ
Квашенко А. Ю., студ. СВО «Магістр», ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій 37
Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.
18. ВИЗНАЧЕННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ:
ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ
Накорик А.В., студ. СВО «Бакалавр» , ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 40
Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.
19. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАПАСІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ
Разінін Я.О., студ. СВО «Бакалавр» , ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 44
Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.
20. ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ ІНФЛЯЦІЇ В УКРАЇНІ
Чебан Д.О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 48
Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О.В.
21. ПЛАТІЖНІ КАРТКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ БЕЗГОТІВКОВИХ
РОЗРАХУНКІВ
Малиновська О.В., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 50
Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О.В.
22. БУХГАЛТЕРСЬКА АМОРТИЗАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА
ПОДАТКОВИМ МЕТОДОМ
Гуцулюк А.С. студ. СВО «Магістр» факультету «ЕБіК»
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 52
Науковий керівник: д.е.н., доц. Мельник Ю.М.
23. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ
Мухина Ю.В, студ. СВО «Магістр» факультету ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 53
Науковий керівник: д.е.н., доц. Мельник Ю.М.
24. ДОХОДИ ПІДПРИЄМСТВА, ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ВИДИ
Негруца С.С., студ. СВО «Магістр» факультету «ЕБіК»
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 56
Науковий керівник: д.е.н., доц. Мельник Ю.М.
25. АНАЛІЗ ДИНАМІКИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ
Студ. СВО «Бакалавр» економічного відділення Магденко О.І.,
Одеський технічний коледж
Одеської національної академії харчових технологій, м. Одеса 57
Науковий керівник: ст.викл. Магденко С.О.